

332

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 listopada 1968 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na niektóre należności przypadające od jednostek gospodarki uspołecznionej oraz w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania należności przypadających od tych jednostek.

Na podstawie art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami):

- 1) stosuje się nadal do przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej (zwanych dalej „jednostkami”) należności z tytułu różnic budżetowych, wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych i oprocentowania środków trwałych;
- 2) rozciąga się na przypadające od jednostek należności z tytułu wpłat amortyzacji jednostek rozliczających się z budżetami terenowymi, nie zwróconych w obowiązującym terminie nadpłaconych dotacji udzielonych na pokrycie strat oraz nadmiernie potrąconych dotacji przedmiotowych finansowanych z podatku obrotowego.

§ 2. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy udzielaniu ulg w spłacie i umarzaniu należności przypadających od jednostek z tytułów wymienionych w § 1, jak również z tytułu podatku obrotowego, podatku od operacji nietowarowych, podatku dochodowego oraz dopłat do cen napojów alkoholowych.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do odsetek za zwłokę, przypadających od należności, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą podatków obrotowego i dochodowego, należnych od organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

§ 3. Organy finansowe prezydentów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw) są uprawnione:

- 1) do odraczania i rozkładania na raty należności:
 - a) określonych w § 2 ust. 1 (z wyjątkiem wpłat z zysku), przypadających od jednostek na rzecz budżetu centralnego — do wysokości 500.000 zł na okres do 6 miesięcy od upływu terminu płatności danej należności, oddzielnie dla każdego rodzaju tych należności,
 - b) określonych w § 2 ust. 1, przypadających od jednostek na rzecz budżetów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw) — bez ograniczenia sumy, z tym że terminy płatności rat mogą przypadać tylko w okresie tego roku, w którym należność stała się wymagalna,
 - c) z tytułu odsetek za zwłokę, o których mowa w § 2 ust. 2 — do wysokości 100.000 zł na okres do 6 miesięcy od upływu terminu płatności;

- 2) do umarzania należności przypadających od jednostek z tytułu:

- a) podatku obrotowego, podatku od operacji nietowarowych, podatku dochodowego, różnic budżetowych oraz dopłat do cen napojów alkoholowych — do wysokości 200.000 zł, oddzielnie dla każdego rodzaju tych należności i oddzielnie za każdy rok,
- b) odsetek za zwłokę, o których mowa w § 2 ust. 2 — do wysokości 50.000 zł.

§ 4. 1. Organy finansowe prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) są uprawnione:

- 1) do odraczania i rozkładania na raty należności:

- a) określonych w § 2 ust. 1 (z wyjątkiem wpłat z zysku), przypadających od jednostek na rzecz budżetu centralnego — bez ograniczenia kwoty i okresu czasu,
- b) określonych w § 2 ust. 1, przypadających od jednostek na rzecz budżetów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty, dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw), z wyjątkiem należności z tytułu wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych oraz wpłat amortyzacji — na okres dłuższy niż do końca tego roku, w którym należność stała się wymagalna, nie dłużej jednak niż na okres 6 miesięcy od upływu tego roku,
- c) przypadających od jednostek rozliczających się z budżetami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) z tytułu wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych i wpłat amortyzacji — bez ograniczenia kwoty, z tym że terminy płatności rat mogą przypadać tylko w okresie tego roku, w którym należność stała się wymagalna,
- d) z tytułu odsetek za zwłokę, o których mowa w § 2 ust. 2 — bez ograniczenia kwoty i okresu czasu;

- 2) do umarzania należności:

- a) określonych w § 2 ust. 1 (z wyjątkiem wpłat z zysku), przypadających od jednostek na rzecz budżetu centralnego — do wysokości 1.000.000 zł, oddzielnie dla każdego rodzaju tych należności i oddzielnie za każdy rok,
- b) określonych w § 2 ust. 1, przypadających od jednostek na rzecz budżetów terenowych, z wyjątkiem wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych i wpłat amortyzacji — bez ograniczenia kwoty,
- c) z tytułu odsetek za zwłokę, o których mowa w § 2 ust. 2 — do wysokości 500.000 zł od należności przypadających od jednostek na rzecz budżetu centralnego, a bez ograniczenia kwoty — od należności przypadających na rzecz budżetów terenowych.

2. Organy finansowe określone w ust. 1 rozpatrują również odwołania od decyzji w sprawach ulg w spłacie i umorzeń, wydanych przez organy finansowe określone w § 3.

§ 5. Przed powzięciem decyzji w sprawie odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia należności określonych w §§ 3 i 4 należy zasięgnąć opinii banku finansującego, jeżeli podatnik (płatnik) wniosek swój uzasadnia sytuacją finansową.

§ 6. 1. Decyzja o umorzeniu może być podjęta także wtedy, gdy termin płatności jeszcze nie upłynął.

2. Umorzenie należności pociąga za sobą umorzenie odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych w odpowiednim stosunku.

3. Określone w §§ 3 i 4 granice uprawnień nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych. Jeżeli nie uiszczona kwota z danego rodzaju należności przekracza te granice, sprawa udzielania ulg w spłacie lub umarzania należności podlega przekazaniu organowi finansowemu wyższego stopnia wraz z opinią.

§ 7. Zaliczki na należności z tytułów wymienionych w § 2 ust. 1 nie mogą być umarzane.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1962 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych, wpłat z zysku, nadwyżek środków obrotowych, wpłat amortyzacji oraz oprocentowania środków trwałych (Dz. U. z 1962 r. Nr 27, poz. 128, z 1963 r. Nr 34, poz. 199, z 1964 r. Nr 40, poz. 272, z 1965 r. Nr 55, poz. 339 i z 1967 r. Nr 28, poz. 133).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Majewski

333

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 3 grudnia 1968 r.

w sprawie podwyższenia emerytur i rent inwalidzkich dla niektórych pracowników zatrudnionych na statkach żeglugi powietrznej.

Na podstawie art. 22 ust. 4 i art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom zatrudnionym na statkach żeglugi powietrznej, uprawnionym do emerytury na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie warunków wymaganych do uzyskania emerytur dla niektórych pracowników zatrudnionych na statkach żeglugi powietrznej (Dz. U. Nr 45, poz. 326), podwyższa się kwotę emerytury obliczoną w myśl art. 22 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6) o 5% kwoty emerytury, jeżeli pracownik był zatrudniony na stanowiskach objętych rozporządzeniem,

o którym wyżej mowa, co najmniej 15 lat, i o 1% kwoty emerytury za każdy dalszy pełny rok zatrudnienia na tych stanowiskach ponad 15 lat, nie więcej jednak niż za 10 lat.

§ 2. Pracownikom zatrudnionym na statkach żeglugi powietrznej uprawnionym do renty inwalidzkiej z tytułu zatrudnienia na stanowiskach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 1, podwyższa się kwotę renty inwalidzkiej o 1% kwoty tej renty za każdy pełny rok zatrudnienia ponad 5 lat na tych stanowiskach, nie więcej jednak niż o 15%.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: A. Burski